

Nr 1016

Av herr **Thylén** och fröken **Ljungberg**, *angående skyddet för de svenska nationalparkerna.*

(Lika lydande med motion nr 883 i Första kammaren)

De svenska nationalparkerna är en oskattbar tillgång, som det är vår skyldighet att väl vårda. Framför allt i ett samhälle där man för att fylla viktiga gemensamma funktioner tvingas att leva tillsammans i tätorter med en stressande miljö betyder tillgången till orörd mark oerhört mycket.

Den stigande levnadsstandarden ger oss i dag helt andra möjligheter än tidigare att resa ut till naturen. Verklig avkoppling torde ej stå att finna, om man inte söker sig ut till de områden där tätbebyggelse av varje slag är förbjuden.

Den intensiva debatt som föregick riksdagens beslut i vindelälvsfrågan belyser hur allmänheten bedömer de svenska naturtillgångarna. Framför allt den norrländska naturen framstår som en oskattbar nationell egendom som inte får offras för snöd vinnings skull. Det är därför med stigande oro som man frågar sig vad som håller på att hända inom de svenska nationalparkerna i Norrland.

Man kommer inom något år att kunna ytterligare höja det väldiga Akkajaure-magasinet över Suorva. På dess botten ligger sedan länge det värdefullaste i en nationalpark begravt. Vidare bygger man ut Vietas, Stora Lule älvs norra tillflöde som kommer från den långa sjökedjan Sitasjaure—Autajaure—Sourkejaure—Teusajaure—Kakerjaure—Pätsats—Satisjaure. Man har emellertid planer på att överföra det övre, ännu outbyggda vattnet i denna sjökedja till Akkajauremagasinet genom ett tunnelkraftverk kallat Ritsem. Härför anses en uppdämning av Autajaure med ca 33 m behövas, dvs. till Sitasjaures högvattennivå. Emellertid mister man då i Vietagrenen det vatten som skulle användas i Ritsem.

Vad är det som håller på att hända? Svaret på denna fråga kan inte ges av dem som är av svenska folket valda att tillvarata vårt lands intressen; svaret kan endast ges av en liten grupp experter.

Detta är ett förhållande som är helt otillfredsställande. Innan så vittgående ingrepp vidtages i det svensk naturlandskapet måste riksdagen få tillfälle att yttra sig.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala att ingrepp av någon betydelse icke må göras i de svenska nationalparkerna med mindre än att riksdagen givit sitt samtycke härtill.

Stockholm den 28 januari 1969

Bengt-Olof Thylén (m)

Blenda Ljungberg (m)
